

C door het jaar 6^{de}
Maria Assumpta
13 februari 2022

Eerste lezing (Jeremia. 17,5-8)

Uit de profeet Jeremia

De Heer zegt:

'Weet dat iemand die alleen op de mensen vertrouwt, of op zichzelf, en niet meer op Mij, een groot risico loopt.

Het kan slecht met hem aflopen.

Hij is als een struik die in de woestijn moet gedijen.

Nooit wordt die met regen gesterkt.

De grond waar hij op staat is dor.

Het land rondom is verlaten gebied.

Maar de mens die op Mij vertrouwt,
zal gezegend zijn, en zich veilig voelen bij Mij.

Hij is als een boom aan een rivier,
met wortels tot in het water.

Hij ziet niet af van de hitte,
en zijn bladeren blijven groen,
en ook in tijden van droogte
blijft hij vruchten dragen.

Tweede lezing (1 Korintiërs 15,12. 16-20)

Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Korinthe

Broeders en zusters,

Tot de kern van ons geloof behoort dat Jezus Christus na zijn dood op een nieuwe manier is gaan leven.

Hoe kan het toch dat sommigen onder jullie beweren dat dit niet mogelijk is?

Als het niet mogelijk is dat mensen na hun dood op een nieuwe manier in het leven kunnen staan, hoe zou dan Jezus Christus dat kunnen?

En dan heeft het geen enkele zin dat we in hem geloven.

Dan zijn wij ook niet van onze schuld verlost door Jezus' dood.

En dan heeft ook het leven van al wie in hem hebben geloofd, en nu gestorven zijn, geen toekomst.

Als wij denken dat Jezus' goede boodschap alleen voor ons leven hier op aarde zin heeft, zijn wij sukkelaars.

Maar zo is het niet: Jezus is nieuw leven ingestapt. Hij was de eerste, hij is alle andere gestorvenen voorgegaan.

Evangelie (Lucas 6,17.20-26)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Jezus had zich op een berg teruggetrokken en daar twaalf mannen aangeduid om apostel te worden.

Toen ze weer afgedaald waren, stond een grote groep mensen hen op te wachten: leerlingen, maar ook veel anderen.

Ze kwamen uit Jeruzalem en heel het Joodse land.

Maar ook daarbuiten, uit het kustgebied van Tyrus en Sidon.

En Jezus keek zijn leerlingen aan en zei:

"Eigenlijk goed voor je als je niet veel hebt, want het Koninkrijk van God is voor jou.

Eigenlijk goed voor je als je honger hebt, want God zal je honger stillen.

Het is goed voor je als je nu huilt, want je zal lachen.

Het is goed voor je als de mensen zich van je afkeren omdat je in de Mensenzoon gelooft.

Wees er blij over als ze niet met je willen omgaan, je uitschelden en leugens over je vertellen.

Wees er blij over en wees vrolijk!

Want je krijgt er een grote beloning voor in de hemel. Zo is het ook de profeten vergaan, toen hun voorouders zich tegen hen keerden.

Maar pas op, rijke mensen! Want jullie ontvingen jullie beloning al.

Pas maar op, jullie die nu zoveel te eten hebben! Want jullie zullen honger lijden.

Pas maar op, jullie die nu plezier hebben en lachen! Want jullie zullen verdriet hebben en huilen.

Pas maar op als alle mensen vol lof over jullie spreken.

Want hetzelfde hebben ook hun voorouders gedaan."

Homilie

Br. en Z.,

We hoorden Jezus in het evangelie zeggen: 'het is goed als je honger hebt, het is goed als je moet huilen, het is goed als je uitgescholden wordt.'

Toch wel raar dat hij ons al die narigheid toewenst.

Zou Jezus het de mensen misgunnen dat het ze voor de wind gaat?

Zeker niet.

En toch is wat hij zegt niet zo zinloos.

Want ik denk dat hij de mensen voor ogen heeft die niets tekort komen, die zelfvoldaan door het leven stappen, die geen ervaring hebben met honger, met pijn en verdriet, met tegenkanting.

Of die er althans alles aan doen om daaraan te ontsnappen.

Dat zijn dikwijls onuitstaanbare mensen.

Ze laten zich niet raken door wat anderen overkomt. Want ze weten gewoon niet wat dat betekent.

In Haiti, een der armste landen van de wereld, circuleert er veel volkswijsheid via spreekwoorden in het creools die van generatie op generatie worden doorgegeven.

Zo een spreekwoord is: '*Roc nan dlo pa konin douleu roc nan solei.*'

Het betekent: een steen die in het water ligt, kent de pijn niet van een steen die in de zon ligt.

Inderdaad, een steen in het water kan niet beseffen hoe genadeloos de middagzon kan branden op een steen in de vlakke zon. Iemand die het goed heeft, kent de miserie niet van iemand die moet vechten om te overleven.

Ja, gelukkig als je niet alles naar je zin hebt, gelukkig als je hier en daar wat tekort komt. Het helpt je om je niet in je eigen gouden kooi op te sluiten.

Het laat je ook inzien dat niet alles vanzelfsprekend is in het leven, het maakt dat je naar iets kunt uitzien, dat je verlangen kunt en dromen.

Kennen jullie nog die schuifraampjes uit onze kindertijd?

Een kadertje waarin je blokjes diende te verschuiven tot je ze in de juiste volgorde kreeg, waarin ze een figuur of een zin vormden.

Je kon die blokjes verplaatsen omdat niet alle vakjes gevuld waren. Altijd bleef één vakje leeg, en vormde een gat.

En juist doordat er een blokje ontbrak, kon je de rest verschuiven.

Het was ook zo dat je dat open gat nooit vullen kon, telkens je het vulde, ontstond ernaast een nieuwe leegte.

En zo ging het almaar door: kijken hoe je een leegte kon vullen, en vaststellen dat er een nieuwe leegte ontstond.

En gelukkig maar. Want leven met tekorten is essentieel om gelukkig te zijn.

Mensen worden beter en rijker mens, wanneer ze met tekorten en verlies te maken hebben.

Heel mijn actieve loopbaan heb ik doorgebracht in de sector van personen met beperking.

Het is mij een zegen geweest. Want ik heb er prachtige mensen ontmoet, zowel bij de personen met beperking zelf, als bij hun ouders.

Dikwijls heb ik mij de vraag gesteld: hoe komt dat toch, dat wie met verlies te maken heeft, zoveel rijker mens wordt?

Er daar zijn – denk ik - meerdere elementen te onderkennen.

Door niet alles te hebben, leert iemand te verlangen naar wat hij/zij nog niet heeft, en te dromen van een betere toekomst.

Het maakt mensen ook gevoeliger voor de tekorten in de maatschappij, en stimuleert om zich in te zetten voor een rechtvaardiger en eerlijker samenleving.

Het helpt ook om beter te begrijpen wat mensen in rouw of verlies voelen en doormaken, om hen met een doorleefd woord van begrip en bemoediging te kunnen vooruithelpen.

Het brengt ook het besef bij dat we niet alles zelf in handen hebben, en dat we dankbaar mogen zijn om wat ons zomaar te beurt valt. Het maakt ons dan ook gevoelig voor Gods werkzame aanwezigheid in ons leven.

Kortom, een mens, die zijn tekorten en zijn beperkingen kent, gaat duidelijker zijn plaats en zijn rol in het leven onderkennen.

Maar hij/zij gaat ook de plaats en de rol van God in zijn/haar leven klaarder zien.

God heeft niet de bedoeling ons alles naar onze zin te geven, ons rijk en zorgeloos te maken.

Integendeel, God wil ons alert houden. Wil ons hart onrustig laten kloppen wanneer we zien dat zoveel mensen uitgebuit, weggeschopt, opgesloten worden.

Zo is trouwens het verhaal van de bijbel begonnen. Met een volk dat als slaaf werd behandeld in Egypte. En iemand die het niet meer kon aanzien, en met hen op stap is gegaan een nieuwe toekomst tegemoet.

Gelukkig dan ook als er in de huidige tijd nog mensen zijn, die honger hebben naar rechtvaardigheid, die dorst hebben naar vrede, wiens hart huilt om wat mensen in de wereld te lijden hebben.

Gelukkig dat zij er zijn, want door hen zal Gods koninkrijk op aarde nieuwe toekomst krijgen.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.